ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΗΘΙΚΗ ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ;

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. ΓΕΡΒ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ θέμα τοῦτο ἀπό τινος ἀπασχολεῖ καὶ αὐτὸν ἔτι «τὸν αἰσχροῦ κέρδους ἕνεκα» διαφημίζοντα τὰ πολύμορφα συστήματα τῆς κακοηθείας — γνωστὸν ἡμερήσιον τύπον, ὅστις κατά τινας στιγμὰς ἀνανήψεως ἐκρηγνύει κραυγὰς κατὰ τῆς κατακλυσάσης τὴν χριστιανικήν μας κοινωνίαν διαφθοράς. Διὰ τοῦτου δὲ ἐννοοῦμεν τὴν σκανδαλοθηρίαν τὴν ἐξαπολυομένην, ὡς μὴ ὤφειλε, δίκην αἰσχρᾶς σαγήνης πρὸς αἰχμαλωσίαν τῆς ἀφελοῦς νεότητος ἀμφοτέρων τῶν φύλων, εἴτε διὰ τῶν αἰσχρῶν ἀναγνωσμάτων καὶ προκλητικῶν κάι διεγερτικῶν διαφημίσεων, εἴτε κυρίως δι' εἰκόνων ἐκφαυλισμοῦ καὶ αἰσχροποιήσεως καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ἠθικωτέρων ἀνθρωπίνων ἀξιῶν. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τὸ θέμα τοῦτο ἀπασχολεῖ γενικῶς τοὺς πάντας ἄς ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἵνα διὰ τῆς στήλης ταύτης παράσχωμεν εἰς τὴν ἀγωνιῶσαν χριστιανικήν μας κοινωνίαν εἶδος τι φαρμάκου, πολὺ παλαιοῦ, ὑποδεικνυομένου πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου, πρὸ δύο περίπου ἑκατονταετηρίδων.

* * *

Εἶναι τὸ σωτήριον ἔτος 1801. Ἡ Πατρίς μας ἔτι ὑπόδουλος οὖσα στερεῖται τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων διαχέεται τὸ φῶς ὡς καὶ αἱ πρὸς ἀνόρθωσιν ἠθικαὶ ἀρχαὶ ἅμα δὲ καὶ ἡ καταπολέμησις τῶν πρὸς διαφθορὰν ἐξαπολυομένων πυροτεχνημάτων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην 1801 τῇ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς αὐταδελφότητος Ζησιμαδῶν ἐκδίδεται ἐν Βενετίᾳ βιβλίον, ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ ὁποίου ἀποσπῶμεν τὴν σελίδα 115 μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «δίκη, παρρησία ἐπιφερομένη εἰς παραδειγματισμὸν πρὸς συστολὴν καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἄλλων», ἥτις προβάλλει πρὸς μελέτην ἀλλὰ καὶ ἐφαρμογὴν τὸ ἁγιογραφικὸν χωρίον «λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου». Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ὁ περικλεὴς διδάσκαλος τοῦ Γένους Εὐγένιος, ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσων τὸ θέμα τοῦτο ἐπάγεται.

* * *

Πρεπόντως, δικαίως, εὐλόγως, παρρησίᾳ παραδειγμάτισον πάντας τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ λαοῦ διὰ νὰ ἐννοήσουν οἱ πάντες ὅτι, οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ «βλέποντες τῶν καταδεεστέρων τὴν ἀσέβειαν, καὶ δύναμιν ἔχοντες καὶ ἐξουσίαν προσέτι δὲ καὶ χρέος νὰ τὴν ἐμποδίσουν, αὐτοὶ μετ' ἄκρας ἀδιαφορίας παρημέλησαν καὶ τὴν προφύλαξιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ἀφ' ἧς τοῦτο ἄρχισε νὰ γίνεται. Ἐξ ὧν συνεπάγεται ὅτι τότε εἶναι δυνατὴ ἡ ἠθικὴ ἀνόρθωσις τῆς χριστιανικῆς μας κοινωνίας, ἐὰν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ ἐνώπιον τῶν ὁποίων τελοῦνται ὅσα γίνονται, λογοδοτήσουν ὄχι μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος κατέστησε τούτους φύλακας καὶ ποιμένας, διότι ὅπως λέγει αὐτολεξεὶ ὁ εἰρημένος ἐθνικοδιδάσκαλος «ὁ ἐπ' ἐξουσίας τῶν ἄλλων προϊστάμενος καὶ προεδρίαν χρεωστεῖ νὰ ἀπολογηθῇ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ἔτσι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων «ὧν τὰ ἀγνοήματα καὶ παρανομήματα διὰ τῆς ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας του δὲ ἐσωφρόνισε. Ἄλλαις λέξεσι χρεωστεῖ «πᾶς ἀρχηγὸς καὶ κεφαλὴ» νὰ ἀποδίδῃ λόγον ἐὰν ἀμελῶς φέρεται «περὶ τὴν τῶν καλῶν προφυλακὴν καὶ διόρθωσιν». Κατὰ ταῦτα εἶναι δυνατὴ ἡ ἠθικὴ ἀνόρθωσις τῆς χριστιανικῆς μας κοινωνίας, ἐὰν οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ λογοδοτοῦν ἑκάστοτε διὰ πᾶσαν ἀδιαφορίαν των ἢ ἀμέλειαν οὐχὶ πρὸ τοῦ ἀσύλου τῆς ἀρχοντικῆς των ἰδιότητος, ἀλλὰ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς θείας ἐντολῆς, τῆς ἐντελλομένης: «Παραδειγμάτισον αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου», τὸ ὁποῖον σημαίνει φανερὰ καὶ τοῦ ἡλίου μεσουρανοῦντος καὶ λάμποντος πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ σωφρονισμὸν τῶν ἐπιγενομένων.

ΑΡΧΙΜ. ΓΕΡ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ.

ΜΠΟΡΝΤΩ. Ἀπεβίωσεν κατ' αὐτάς, ὁ κτηματίας καὶ κρασέμπορος Λουΐ Ἐσενάουερ, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει νὰ καταλάβῃ ἐπαξίως τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τοῦ κρασιοῦ. Ὁ ἐκλιπών, καίτοι εἶχε συμπληρώσει κατ' αὐτὰς τὸ 87ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐξηκολούθει μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς του νὰ πίνῃ καθημερινῶς ἀρκετὸ κρασὶ καὶ μάλιστα ἀρίστης ποιότητος. Οὕτω, εἰς τὸ τραπέζι του ὑπῆρχον πάντοτε ἄφθονοι φιάλαι γεμισμέναι τὸ 1893, τύπου «Μαργκώ», χάριν δὲ τοῦ κρασιοῦ τούτου, οὐδέποτε ἔλειπον οἱ ἐπισκέπται ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Λουΐ.

ΗΛΛΑΞΕ ΦΥΛΟΝ ΚΑΙ ΗΥΞΗΘΗ Ο ΜΙΣΘΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Προσφάτως, μία ὑπάλληλος τῶν ἐργαστηρίων τοῦ ὑπουργείου Ἐξοπλισμῶν ἤλλαξε φύλον καὶ κατέστη ἀνήρ. Κατόπιν τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς ηὐξήθη αὐτομάτως καὶ ὁ μισθός της. Εἰς βουλευτής, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: «Ποία μείωσις τοῦ μισθοῦ ἐπιβάλλεται εἰς ἕνα ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος ὑφίσταται μεταβολὴν φύλου, καθιστάμενος γυνή, ἐφ' ὅσον ὁ μισθὸς ποικίλλει ἀναλόγως πρὸς τὸ φύλον; Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ βρετανικοῦ θησαυροφυλακίου ἀπήντησεν ὅτι «ἐφ' ὅσον μέχρι τοῦδε δὲν προέκυψε τοιοῦτον τι, ἡ κυβέρνησις δὲν ἔχει λόγον νὰ προβῇ εἰς δήλωσιν ἐπὶ τοῦ θέματος».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς μας συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΑΡΓΥΡΩΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΕΛΛΟΥ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ὁ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ὁ χρόνος κυλᾶ, μὰ ποτὲ αἱ ἐλπίδες δὲν σβήνουν

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

σᾶς ἀνανεώνει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτύχετε σημαντικὰ κέρδη. Ἐγγραφῆτε ἐγκαίρως διὰ τὰς νέας κληρώσεις τοῦ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΣΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16, ΤΗΛ. 27—75

ΓΑΣΤΩΝ Δ. ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Νεωστὶ ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας, τ. ἰατρὸς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τῶν Πανεπιστημιακῶν Κλινικῶν Ἀθηνῶν (καθηγητοῦ κ. Χωρέμη) καὶ Κωνσταντινουπόλεως

Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του Καραϊσκάκη 89 καὶ Ἀγ. Νικολάου, τηλ. 43—06

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΟΥ ΕΣΚΑΣΕ Η ΠΡΩΤΗ ΣΠΙΘΑ ΤΟΥ 21; ΤΟ ΓΕΡΑΣ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εἶναι ἀληθές, ὅτι στὰ διάφορα ἱστορικὰ ἐγχειρίδια, σὲ ἱστορικὲς μελέτες παρατηρεῖται σύγχυσις περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὥστε καὶ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ σπουδασταὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ξεκαθαρίσουν στὸ μυαλό τους τὴν πραγματικὴ ἱστορικὴ ἀλήθεια, πλὴν τῆς γενικότητος, ὅτι ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὕψωσε στὶς 25 Μαρτίου τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως στὴν Ἅγια—Λαύρα τῶν Καλαβρύτων, τοὐθ' ὅπερ δὲν εἶναι ἀληθές.

Τὴν σύγχυσιν αὐτὴν ἐπαυξάνουν καὶ ἡ προχειρότης διαφόρων ρητόρων καὶ τὰ διάφορα ἀπομνημονεύματα ἀγωνιστῶν, τὰ ὁποῖα συνταχθέντα πολλὰ χρόνια μετὰ τὰ γεγονότα, φυσικὸν εἶναι νὰ παρουσιάζουν σύγχυσιν εἰς γεγονότα καὶ χρονολογίες.

Ἀλλὰ καὶ διάφορα ἐπιστημονικὰ ἄρθρα καὶ ἐπιστημονικὰ βιβλία δὲν ὑπολείπονται εἰς τὴν σύγχυσιν ταύτην. Καὶ ὡς παράδειγμα φέρομεν τὸ ἑξῆς:

Εἰς τὸ πανηγυρικὸν φύλλον τῶν Χριστουγέννων 1955 τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ «Νέα Ἑστία» δημοσιεύεται περισπούδαστον ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «35 αἰῶνες τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας» γραφὲν ὑπό: 1) Γ. Α. Ἀντωνιάδου, 2) Δος Σ. Ι. Δοανίδου καὶ 3) Γεωρ. Εὐαγ. Ζαλοκώστα τῇ ἐπιστασίᾳ: 1) Σοφίας Α. Ἀντωνιάδου, καθηγητρίας τοῦ Πανεπιστημίου Λεΐντεν Ὀλλανδίας καὶ 2) Διον. Ζακυνθινοῦ, καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἀναγράφεται:

. . . . . .

«Τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1821 γίνεται συγκέντρωση τῶν μυημένων ἀπὸ τὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία ὁπλαρχηγῶν καὶ προεστώτων τοῦ Μωριᾶ στὸ Αἴγιον». (Σημ. Καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ γνωρίζουν ἀκόμη, ὅτι ἡ συνέλευση τῆς Βοστίτσας ἔγινε 26—30 Ἰανουαρίου 1821). Καὶ ἐξακολουθεῖ:

«... ὅμως τὰ γεγονότα φέρνουν τοὺς Ἕλληνας ραγδαῖα πρὸς τὸν ἀγῶνα. Τὸν σπινθῆρα τῆς πυρκαϊᾶς ποὺ ἀπὸ τὴ στάχτη της θὰ ξαναγεννηθῇ ἡ Ἑλλάς, δίνει ὁ Παπαφλέσσας μὲ μιὰ συμπλοκὴ ποὺ προκαλεῖ στὰ Καλάβρυτα στὶς 23 τοῦ Μάρτη. Καὶ ξημερώνει ἡ 25η Μαρτίου τοῦ 1821. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν Γερμανὸς ὑψώνει στὴ Μονὴ τῆς Ἁγίας Λαύρας τὴ σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως. Κατεβαίνει μὲ πολλοὺς προκρίτους καὶ ἄλλους στὰς Πάτρας καὶ κυριεύει τὸ δυτικό τους τμῆμα».

Ὅλα αὐτὰ φανταστικά, αὐθαίρετα καὶ συγκεχυμένα. Ἀντὶ νὰ διαφωτίσουν, συσκοτίζουν τὸν ἀναγνώστην. Καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν αὐτὴν ἱστορικὴν σύγχυσιν ἐκμεταλλευόμενοι μερικοὶ λόγιοι καὶ δημοσιογράφοι ἐκ Μεσηνίας ἤρχισαν ἀπό τινων ἐτῶν μίαν προσπάθειαν νὰ παραστήσουν ὅτι ἡ Καλαμάτα πρώτη ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν καὶ συνεπῶς τὸ γέρας ἀνήκει σ' αὐτήν.

Καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἔκαμεν ὁ Καλονάρος. Τὴν 23 Μαρτίου 1948 ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ «Ἐμπρὸς» Ἀθηνῶν μερικὲς ἱστορικὲς περικοπὲς καὶ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Καλαμάτα προηγήθη τῶν Πατρῶν καὶ τῶν Καλαβρύτων. Ἐπίσης καὶ ἄλλος ἱστορικὸς μὲ τὰ στοιχεῖα Κ.Κ. εἰς τὸ «Βῆμα» ὑποστηρίζει τὰ ἴδια.

Ἐναντίον τῆς γνώμης ταύτης ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ «Βῆμα» Ἀθηνῶν τῆς 11 Ἀπριλίου 1950 ἀνασκευὴν καὶ παρεθέσαμεν τὶς χρονολογίες τῶν πρώτων πολεμικῶν γεγονότων καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι τὰ πρωτεῖα τῆς Ἐπαναστάσεως δικαιολογημένα ἀνήκουν στὰ Καλάβρυτα καὶ γενικώτερα στὴν Ἀχαΐα, ἡ ὁποία δικαίως ἀπεκλήθη ὁ ἐγκέφαλος τοῦ Μωριᾶ.

Ὕστερα ἀπὸ 8 χρόνια τὸ περιοδικὸν «Ἱστορία καὶ Ζωὴ» μηνὸς Μαρτίου 1957 ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Β. Κουγέα, εἰς τὸ ὁποῖον παρασιωπῶν διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα, καταλήγει στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ γέρας τῆς ἐπαναστάσεως ἀνήκει στὴν Καλαμάτα. Καὶ μάλιστα ἡ διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ προλογίζουσα τὸ εἰρημένον ἄρθρον, γράφει, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ὅτι ἡ ἱστορικὴ οἰκονομία ἐνίκησε τὴν Ἱστορία καὶ ὅτι τὰ Καλάβρυτα μὲ τὴ συμβολικὴ αἴγλη τῆς Ἁγίας Λαύρας ἀφήρπασαν τὸ γέρας.

* * *

Καὶ ἐπειδὴ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου διαθέτει κῦρος ἱστορικόν, δυνάμενον νὰ κλονίσῃ τοὺς μακρὰν τῶν γεγονότων εὑρισκομένους καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις ψευδεῖς καὶ μακράν τῆς πραγματικότητος, ἠναγκάσθημεν νὰ συναρμολογήσωμεν ὅλα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, ὡς προκύπτουν ἀπὸ ἀπομνημονεύματα ἀγωνιστῶν, πρωταγωνιστῶν, ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα καὶ σημειώματα ἀγωνιστῶν καὶ ἀπὸ τὴν ζωντανὴν παράδοσιν καὶ ἔτσι τὰ ἱστορικὰ γεγονότα παρατιθέμενα παραπλεύρως τῆς γνώμης τοῦ κ. Κουγέα ἀψευδῶς θὰ ὁδηγήσουν τὸν ἀναγνώστην καὶ ὁλόκληρον τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τῆς Πατρίδος μας εἰς τὰ ἀληθῆ ἱστορικὰ πορίσματα.

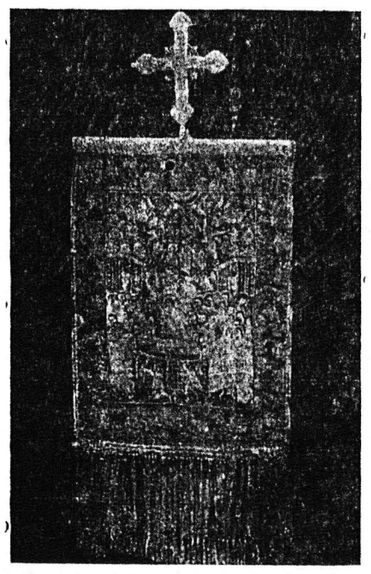

Τὸ λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας

Ἐπὶ τέλους καὶ ὡς Καλαβρυτινὸς καὶ ὡς ἐκπαιδευτικὸς ὑπέχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ νὰ μὴ διαστρεβλωθῇ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Δυστυχῶς εἰς τὸν τοπικὸν τοῦτον σωβινισμὸν ἐπληροφορήθημεν ὅτι καὶ ἄλλος Μεσσήνιος συγγραφεὺς ὁ κ. Πετρούνιας, καθηγητὴς προσῆλθεν ἐνισχυτὴς καὶ εἰς ἐγχειρίδιον ἱστορικὸν τῶν σχολείων διεστρέβλωσε τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὴν εὐθύνην τῆς πλαστογραφίας αὐτῆς, ἐὰν εἶναι ἀληθής, θὰ φέρουν τὰ μέλη τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὁποῖα τὴν ἐνέκριναν.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἀξιόλογον, οὔτε σοβαρὸν τὸ νὰ ἐπιχειρῆται ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια ἀγὼν περὶ πρωτείων τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὸ γεγονὸς τῆς μεταβάσεως τοῦ Βασιλέως νὰ ἐπισημοποιήσουν τὸν ἰσχυρισμὸν των περὶ ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐν τούτοις ἡ 25η Μαρτίου καθιερώθη ὡς ἐπίσημος ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τῶν προυχόντων Ἀχαΐας καὶ τῶν ἐπισκόπων Π. Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ Κερνίτσης καὶ Καλαβρύτων Προκοπίου ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ καὶ ἐν Πάτραις.

Συνεπῶς αἱ Πάτραι καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἀχαΐα πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ ν' ἀντιδράσουν εἰς μίαν τοιαύτην προσπάθειαν διαστρεβλώσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΒΟΣΤΙΤΣΑΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς συσκέψεως τῆς Βοστίτσας 24—30 Ἰανουαρίου 1821 ἐκοινοποιήθησαν εἰς ὅλα τὰ κέντρα τοῦ Μωριᾶ καθὼς καὶ εἰς Καλάμας. Ὁ Χριστιανουπόλεως Γερμανὸς ἀπέστειλε πρὸς τὸν Π. Μαυρομιχάλην τὸν Ν. Πονηρόπουλον καὶ τὸν ἀνεψιὸν τοῦ Ἀμβροσίου Φρατζῆ, πρωτοσυγκέλλου. Εἰς Καλάμας ἄλλωστε εὑρίσκετο καὶ ὁ Παπαφλέσσας, ὁ ὁποῖος ἦτο παρὼν στὴν συνέλευσι.

Συνεπῶς ἐγνώριζαν στὴν Καλαμάτα, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῇ ἡ ἔναρξις τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τὴν 25 Μαρτίου, ἄλλως τὴν 23 Ἀπριλίου ἢ 21 Μαΐου ἐφ' ὅσον αἱ ἀπαντήσεις ἀπὸ τὴν Ὕδραν, Κων)πολιν καὶ Ἰταλίαν (τὸν Ἄρτης Ἰγνάτιον) θὰ ἦσαν εὐνοϊκαί.

Ἄρα ἐξυπακούετο ὅτι θὰ τοὺς διεβιβάζοντο καὶ νεώτεραι πληροφορίαι, τὰς ὁποίας θὰ ἀνέμεναν στὴν Καλαμάτα.

Τώρα θὰ ἐρωτήσῃ κανείς: Πῶς τότε μετέβησαν τόσοι πρόκριτοι καὶ Ἀρχιερεῖς τοῦ Μωριᾶ εἰς Τριπολιτσὰν καὶ αὐτὸς ὁ Χριστιανουπόλεως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Πετρόμπεη Ἀναστάσιος Μαυρομιχάλης; Ὅλοι οἱ προσελθόντες ἐγνώριζαν τὰς ἀποφάσεις: «ἐὰν προσλιθοῦν εἰς Τριπολιτσὰν νὰ μὴ προσέλθουν».

Ἀλλὰ μετέβησαν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ ἐξοικονομήσουν τὰς ὑποψίας τῆς Διοικήσεως μὲ τὴν παρουσίαν των καὶ ἔτσι θὰ ἐμάκρυναν τὸ πρᾶγμα μέχρις αἰσιωτέρων περιστάσεων (ἀπομνημονεύματα ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Π. Πατρῶν Γερμανοῦ σελ. 205).

Καὶ θὰ κατώρθωναν τοῦτο, ὅπως κατώρθωσαν μὲ τὴν συμπεριφοράν τους νὰ ξεγελάσουν καὶ τὸν Χουρσὶτ Πασᾶν, ἔτι τίποτε τὸ ψηλαφητὸν δὲν συνέβαινε καὶ ἔτσι ἐματαιώθη ἡ κάθοδος στρατοῦ ἐκ Στερεᾶς, ἐὰν τὰ πράγματα δὲν ἐπεσπεύδοντο καὶ ἐξεβιάζοντο στὰ Καλάβρυτα.

ΑΦΙΞΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΧΟΥΡΣΙΤ

Τὰ μυστικὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας εἶχαν προδοθῆ. Οἱ τουρκικὲς ἀρχὲς εἶχαν ὑποψιασθῆ, ἀλλὰ δὲν εἶχαν συγκεκριμένα γεγονότα.

Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διώρισε Πασὰν στὸ πασαλίκι τοῦ Μωριᾶ τὸν τρομερὸν Χουρσὶτ Πασάν, ἄνδρα διαπρεπῆ στὴν στρατιωτικὴ ἐμπειρία. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1820 ἦλθε στὸ Μωριὰ μὲ αὐστηρὲς διαταγές. Οἱ Ἕλληνες Κωνσταντινουπόλεως εἰδοποίησαν τοὺς προύχοντας τοῦ Μωριὰ νὰ προσέξουν.

Ὁ Χουρσὶτ διερεύνησε τὴν ἔλην κατάστασιν καὶ ἀνέφερε στὴν Ὑψηλὴ Πύλη ὅτι οὐδὲν τὸ ψηλαφητὸν ἀντελήφθη καὶ ὅτι πηγὴ τοῦ κινδύνου ἐθεωρεῖτο ἡ ἀνταρσία τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ.

Καὶ μόλις ὁ Χουρσὶτ ἀνέφερεν αὐτὰ στὴν Ὑψηλὴ Πύλη ἔλαβε διαταγὴν ν' ἀφήσῃ Κεχαγιὰν καὶ αὐτὸς νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰωάννινα, ὅπου διωρίζετο γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ Ἀλῆ Πασά.

Καὶ τὸν Ἰανουάριον 1821 ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα ἀφήσας ὡς Κεχαγιὰν του τὸν Μεχμὲτ Σαλίκ, ἕνα θερμοκέφαλο νέο χωρὶς στρατιωτικὴ πεῖρα.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Πύλη εἶχεν ἀνακαλύψει πολλὰ μυστικὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ διὰ προδοσιῶν ὡς τοῦ Ζακυνθίου Διόγου καὶ δι' ἐγγράφων, ὅπου εὑρέθησαν εἰς τοὺς φιλικοὺς ἀποστόλους εἰς τὸν Δ. Ὕπατρον Μέτσοβίτην, δολοφονηθέντα εἰς Νάουσαν ἀπὸ τὸν συμπολίτην του Ζαφειράκην καὶ τὸν Ἀριστείδην Παπᾶν ἢ Πὼπ Θεσσαλὸν συλληφθέντα εἰς Σερβίαν. Ἐπὶ πλέον ἐπηκολούθησαν τὰ γεγονότα τῆς Μολδοβλαχίας καὶ οἱ Τοῦρκοι ἄλλαξαν τακτικήν.

Ὁ Σουλτάνος μὲ δυό του firmάνια ἔδινε στὸν Χουρσὶτ τὸ δικαίωμα νὰ θανατώνῃ τοὺς προκρίτους, ἀρχιερεῖς, ἐμπόρους τῆς Ἐπαρχίας ποὺ θὰ παρεῖχε ὑποψίας γιὰ ἐπαναστατικὴ ἐξέγερσι.

Ὁ Χουρσὶτ διεβίβασε τὰς ἐντολὰς αὐτὰς στὸν Κεχαγιὰν του εἰς Τριπολιτσὰν καὶ τὸν διέτασσε νὰ καλέσῃ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ προκρίτους τοῦ Μωριᾶ καὶ νὰ τοὺς φυλακίσῃ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΚΡΙΤΩΝ

Δι' εἰδικῆς λοιπὸν προσκλήσεως ὁ Καϊμακάμης Τριπολιτσᾶς ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας Καλαβρύτων Ἀσημάκην Ζαΐμην, Ἀσημάκην Φωτήλαν, Ἀνδρέαν Ζαΐμην, Σωτήριον Χαραλάμπην, Σωτήριον Θεοχαρόπουλον, τὸν ἄρχοντα τῆς Βοστίτσας Ἀνδρ. Λόντον καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸν καὶ Κερνίτσης καὶ Καλαβρύ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΟΛΩΝΙΕΣ ΤΖΟΛΑ

ΚΟΛΩΝΙΕΣ ἀρωματικὲς
ΚΟΛΩΝΙΕΣ ἐντριβῶν
ΚΟΛΩΝΙΕΣ εὐρωπαϊκὲς
εἰς χῦμα καὶ φιαλίδια

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΖΟΛΑ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 84, ΤΗΛ. 32-53

ΠΩΛΗΣΙΣ: ΧΟΝΔΡΙΚΗ-ΛΙΑΝΙΚΗ

ΠΕΛΕΚΟΥΔΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Προεπαναστατικὴ μυστικὴ συνέλευσις εἰς τὴν Βοστίτσαν

Μετέσχον ὁ Γερμανὸς καὶ ὁ Παπαφλέσσας

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1821 ἦρθε στὴ Βοστίτσα ἀπὸ τὴν Πάτρα ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς μὲ τὴν ἀκολουθίαν του καὶ κατέλυσε στὸ σπίτι τοῦ Παναγιώτη Δεσποτόπουλου. Στὸ ἴδιο σπίτι ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν καὶ ἄλλοι ἀρχιερεῖς καὶ πρόκριτοι.

Οἱ συγκεντρωθέντες, στὴν ἀρχή, γιὰ νὰ μὴν ὑποκινήσουν τὴν περιέργειαν τῶν Τούρκων, ἔκαναν ὅτι συζητοῦσαν γιὰ ἕναν συμβιβασμὸ μιᾶς δῆθεν διαφορᾶς ὁρίου στὴ Ροδιὰ μεταξὺ τῶν δύο Μονῶν, τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῶν Ταξιαρχῶν. Καὶ ἀφοῦ αὐτὸ ἄφησαν νὰ κυκλοφορήσῃ στὴν πόλι, ἄρχισαν νὰ συσκέπτωνται μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό.

Εἶχεν ἔρθει στὴ Βοστίτσα καὶ ὁ Γρηγόριος Παπαφλέσσας.

Ὅπως ἀναφέρει στ' ἀπομνημονεύματά του ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ἀπὸ 26 μέχρι 30 Ἰανουαρίου 1821 ἔγιναν πέντε συνεδριάσεις στὸ Αἴγιο στὴν περίφημη μυστικὴ συνέλευσι.

Οἱ συνομιλίες γινόνταν κρυφά, μὲ κλεισμένες τὶς πόρτες καὶ παρατείνονταν πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Ἀργὰ δὲ τὴν νύκτα χωριστὰ οἱ συγκεντρωθέντες ἐσκόρπιζαν καὶ ἔφευγαν. Στὶς μυστικὲς αὐτὲς συσκέψεις ἔλαβαν μέρος: ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμ